

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

juducând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Tatarciuc Victor în numele părții vătămate Lazarenco Ion, de către inculpat și de către avocatul acestuia Pelin Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019 și sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Melnic Vasile Xxxxx, născut la xxxxx, originar din s. Xxxxx r-nul Xxxxx, domiciliat în Xxxxx, str. Xxxxx ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 07.12.2015 – 12.06.2017

2. instanța de apel: 11.09.2018 – 05.03.2019

3. instanța de recurs: 06.12.2019 – 15.09.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2017, Melnic Vasile Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea pe termen de 3 ani de dreptul de a ocupa funcții ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale sau surselor financiare.

Cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Melnic Vasile Xxxxx s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 20.03.2014, a Judecătoriei Ialoveni, și pedeapsa definitivă, spre executare, s-a stabilit - 8 ani 6 luni închisoare, cu privarea pe termen de 3 ani de dreptul de a ocupa funcții ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale și surselor financiare.

Acțiunea civilă a părții vătămate Lazarenco Ion s-a admis în principiu, urmând ca asupra sumei concrete ce urmează a fi încasată în beneficiul lui să se expună instanța de drept comun în cadrul unui proces aparte conform ordinii generale stabilite pentru cauzele civile.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 12 iulie 2020, a fost corectată eroarea evidentă admisă în dispozitivul sentinței și mențiunea greșită, prin

care Melnic V. a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea pedepsei de 8 ani închisoare, cu mențiunea corectă prin care Melnic V. este declarat vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) pct. c) Cod penal, cu aplicarea pedepsei de 6 ani închisoare. În rest, dispozitivul sentinței a fost menținut.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Melnic Vasile Xxxxx în luna octombrie 2011, acționând cu intenție directă, urmărind scopul dobândirii bunurilor altei persoane, aflându-se în mun. Chișinău, sub pretextul procurării de la partea vătămată Lazarencu Ion a unui microbuz de model „Mercedes Benz”, înmatriculat în Republica Irlanda, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit de la partea vătămată autovehiculul indicat, cauzând părții vătămate daună considerabilă în sumă de 5500 Euro, echivalentul a 89495 lei, conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a RM, la acel moment.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Pelin Valeriu în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Melnic V. să fie achitat.

În motivarea apelului a indicat:

- careva probe ce demonstrează vinovăția lui Melnic Vasile nu au fost prezentate. Depozițiile lui Lazarencu I. și soția lui -persoane cointeresate nu s-au confirmat prin alte probe. Mai mult ca atât, automobilul de model Mercedes este înregistrat pînă în prezent în Irlanda, nu a fost devamat în Republica Moldova (este cu volan pe partea dreaptă), transport interzis în Republica Moldova și nu poate fi obiect de vânzare cumpărare (tranzacție). Documentele pe automobil pașaportul tehnic nu există, fiindcă Lazarencu I. a prezentat la anchetă documente ce indică că, la poliția din Irlanda a declarat că pașaportul tehnic a fost pierdut. Mai mult ca atât orice transport (nedevamat) temporar poate să se afle în RM, nu mai mult de 30 zile. Deci la momentul adresării în organele de poliție automobilul nu putea fi în RM;

- dosarul este intentat nelegitim. La data de 12.02.2013, Lazarencu I. s-a adresat cu o cerere către Inspectoratul de Poliție Centru contra lui Melnic Vasile privind neachitarea lui a sumei de bani în mărime de 5000 euro pentru microbuzul „Mercedes”. În legătură cu aceasta la 18.02.2013 s-a primit o hotărâre de neîncepere a urmăririi penale, care este în vigoare pînă în prezent;

- la data de 16.07.2013, Lazarencu I. repetat s-a adresat către Inspectoratul General de Poliție mun. Chișinău cu o cerere analogică contra lui Melnic Vasile, cu aceleași temeuri, în legătură cu ce la 23.07.2013 s-a intentat dosarul dat;

- toate probele acumulate la dosar, cum și depozițiile lui Lazarencu au fost examinate în timpul cauzei civile, care este definitivă și irevocabilă, prin care a fost respinsă cererea lui Lazarencu I. către Melnic Vasile privind încasarea datoriei de 5500 euro, ca neîntemeiată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, a fost admis din alte motive apelul declarat, fiind casată sentința, inclusiv din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Melnic V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare. În

conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Melnic V., a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Ialoveni din 20.03.2014, stabilind definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 7 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei instanța de apel a reținut că, analizând și apreciind probele, în strictă conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală ținând cont de prevederile 190 Cod penal, a constatat că Melnic V. în luna octombrie 2011, acționând cu intenție directă, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se în mun. Chișinău, sub pretextul procurării de la partea vătămată Lazarenco Ion a unui microbuz de model „Mercedes Benz”, înmatriculat în Republica Irlanda, prin înșelăciune și abuz de încredere a însușit de la partea vătămată autovehiculul indicat, cauzând părții vătămate daună considerabilă în sumă de 5500 Euro, echivalentul a 89495 lei RM conform cursului valutar stabilit de Banca Națională a RM, la acel moment. Astfel, instanța de apel a constatat, că prin acțiunile sale intenționate, Melnic V. a săvârșit *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii actului juridic, încheierea căruia a fost determinată de comportament dolosiv și viclean, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, adică infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (1) Cod penal.*

Astfel, instanța de apel a stabilit că, vinovăția inculpatului Melnic V. în săvârșirea infracțiunii incriminate pe deplin este confirmată prin următoarele probe și anume, prin declarațiile părții vătămate Lazarenco I., din care se atestă că Melnic V. din start avea intenția să nu ofere suma de bani părții vătămate, relevant fiind și faptul că din depozițiile părții vătămate se confirmă faptul că, patrimoniul inculpatului ca rezultat al acțiunilor prejudiciabile întreprinse de primul s-a majorat, diminuând în acest sens patrimoniul părții vătămate, la fel, instanța de apel a precizat că scopul cupidant al inculpatului, dar și însăși comiterea escrocheriei mai este demonstrată și prin declarațiile martorului Lazarenco Angela, care a declarat instanței că, în octombrie 2011, soțul ei Lazarenco Ion s-a înțeles cu Melnic Vasile Xxxxx că acesta va cumpăra un autocar care aparținea lor la prețul de 7500 Euro. Melnic V. a transmis 2000 Euro, a primit autocarul, iar restul banilor nu a mai transmis. Din 2012 soțul încearcă să obțină de la Melnic Vasile Xxxxx restul sumei, dar fără rezultat. Până la momentul actual datoria nu a fost achitată, iar automobilul a dispărut.

Instanța de apel a reținut și faptul că, vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, mai este demonstrată și prin următoarele acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, cum ar fi, recipisa din 11.10.2011 (f.d. 9, v. 1), documentele prin care se confirmă înregistrarea microbuzului „Mercedes Benz”, eliberate pe numele părții vătămate Lazarenco Ion (f.d. 10-11, v. 1), documentele care se conțin în materialele dosarului de evidență a Î.I. „TRANS- MELNIC” (f.d. 34-84, v. 1), hotărârea din 29.04.2014 a Judecătorei Buiucani adoptată la cererea lui Lazarenco Ion privind încasarea din contul lui Melnic V. a datoriei în sumă de 5500 euro (f.d. 98- 102, v. 1), procesul-

verbal de examinare a documentului - tranzacția încheiată între Lazarencu I. și Melnic V. (p.d. 215, v. 1), tranzacția încheiată între Lazarencu I. și Melnic V. referitor la vânzarea- cumpărarea autovehiculului de model „Mercedes Benz Sprinter”, în care se conține mențiunea că partea vătămată a primit de la inculpat suma de 2000 Euro, originalul căreia este anexată la materialele cauzei (f.d. 216, v. 1), raportul de expertiză nr. 8474 din – 14.09.2015 prin ce s-a stabilit că, textul manuscris din „contractele” ridicate de la Melnic V. prin procesul verbal de ridicare din 26.08.2015, a fost executat de către persoane diferite în parte, iar semnătura din numele lui Lazarencu I., din recipisa din 11.10.2011, aparține părții vătămate (f.d. 231 - 239. v. 1).

În continuare, instanța de apel a apreciat ca fiind nefondate și eronate argumentele apărării, dar și a inculpatului precum că, nu a primit de la partea vătămată Lazarencu Ion autovehiculul și nu este cu nimic dator acestuia, or însăși apărarea face trimitere la copia hotărârii Judecătoriei Buiucani din 29.04.2014, anexată la dosar prin care din contul lui Melnic V. în beneficiul lui Lazarencu Ion a fost încasată suma de 5500 Euro, în hotărârea nominalizată este indicat că la judecarea pricinii civile s-a constatat că, în baza recipisei din 11.10.2011, Melnic V. a cumpărat de la Lazarencu Ion autocamionul de model „Mercedes Sprinter” la prețul de 7500 Euro și la transmiterea autovehiculului a înaintat un avans în mărime de 2000 Euro, iar diferența de 5500 Euro urma să o achite în rate pînă la data de 11.02.2012. Astfel, faptul transmiterii de către partea vătămată Lazarencu Ion, inculpatului Melnic V. a autovehiculului de model „Mercedes Benz Sprinter” și achitării sumei de 2000 Euro ca avans, se confirmă prin hotărâre judecătorească. Faptul dat se confirmă și prin recipisa din 11.10.2011, semnată personal de către Melnic V., autenticată prin ștampila Î.I. „TRANS- MELNIC” (f.d. 9, v. 1). Deoarece instanței nu a fost prezentată nici o probă care ar demonstra că, recipisa din 11.10.2011 este un fals, iar hotărârea judecătorească din 29.04.2014, a fost casată din careva motive legale, instanța de apel a considerat confirmat faptul primirii de către inculpatul Melnic V. a automobilului de la partea vătămată Lazarencu Ion.

La fel, din probele analizate și cercetate atît în primă instanță, cît și în instanța de apel se confirmă și condițiile conform cărora inculpatul a primit automobilul de la partea vătămată, suma avansului transmis și termenul în care urma să fie achitată restanța rămasă de 5500 Euro, or declarațiile părții vătămate Lazarencu Ion și a martorului Lazarencu Angela se confirmă prin probe obiective - hotărârea judecătorească din 29.04.2014, recipisele care se conțin în materialele cauzei penale, instanța nu are nici un temei pentru a nu admite aceste declarații ca probe și a le considera neveridice și depuse din careva interese materiale, cum a indicat apărătorul inculpatului în cadrul susținerilor verbale.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului, Melnic V., instanța de apel a reiterat prevederile art. art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că inculpatul prin prisma art. 16 Cod penal, a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave. La fel, conform art. 76 Cod penal, careva circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului nu au fost

reținute. Iar, potrivit art. 77 Cod penal, circumstanțe agravante, de asemenea nu au fost stabilite.

De asemenea, instanța de apel a reținut că inculpatul deține studii medii speciale, este pensionar, căsătorit, anterior a fost condamnat,. Sintetizând circumstanțele reliefate, suprapuse la textele de lege enunțate, instanța de apel a aplicat inculpatului pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(1) Cod penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Succesiv, instanța de apel raportând prevederile legal indicate la materialele cauzei, a aplicat inculpatului pentru comiterea infracțiunii menționate, pedeapsă cu aplicarea art. 84 alin.(4) Cod penal, și anume, la pedeapsa stabilită prin prezenta decizie lui Melnic Vasile a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 20.03.2014, stabilind definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 7 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor sau surselor materiale pe un termen de 3 ani.

În continuare, instanța de apel a considerat ca fiind neîntemeiată acțiunea civilă, (cererea de chemare în judecată) înaintată de către avocatul Victor Tatarciuc în interesele părții vătămate, din motivele expuse infra. Astfel, din materialele cauzei se atestă că, partea vătămată a înaintat în instanța de judecată acțiune civilă, care a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului sumei despăgubirii care revine părții vătămate să se expună instanța de drept comun în cadrul altui proces aparte, prin urmare, cerere avocatului părții vătămate, depusă în instanța de apel urmează să fie soluționată instantaneu, în ordinea civilă, or prin hotărîrea din 29.04.2014 a Judecătoriei Buiucani, deja în beneficiul părții vătămate Lazarenco Ion a fost încasată suma de 5500 Euro, diferența din costul autovehiculului procurat de către inculpatul Melnic V., în circumstanțele expuse încasarea aceleiași sume de 5000 Euro din contul inculpatului Melnic V. în beneficiul părții vătămate Lazarenco Ion este inadmisibilă, deoarece persoana nu poate fi supusă în mod repetat unei răspunderi pecuniare pentru aceeași faptă.

Partea vătămată Lazarenco Ion de o perioadă considerabilă de timp este plecat peste hotarele RM, iar instanța de judecată la moment este în imposibilitate obiectivă de a asigura prezența lui în ședința de judecată pentru a clarifica situația expusă, respectiv, la revenirea în RM, în cazul în care Lazarenco Ion are alte pretenții materiale către inculpatul Melnic V. în afara sumei de 5500 euro, care deja figurează în hotărîrea judecătorească adoptată la 29.04.2014, el este în drept să formuleze aceste pretenții și să le adreseze în instanța de judecată competentă pentru a fi examinate în cadrul altui proces aparte.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Tatarciuc V. în numele părții vătămate Lazarenco I., care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, de recunoaștere a lui Melnic V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu aplicarea pedepsei în conformitate cu norma indicată, luând în considerație existența circumstanțelor agravate, cu aplicarea pedepsei complementare.

În argumentarea cererii de recurs invocă următoarele:

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, calificând greșit acțiunile lui Melnic V. în baza art. 190 alin.(1) Cod penal, atunci când el a comis o infracțiune, prevăzută de art. 190 alin.(2) lit. d) Cod penal, unde instanța de apel nu a dat o apreciere corectă înscrisurilor, așa zise contracte-obligațiuni, recipise întocmite numai de către Melnic V., cu aplicarea ștampilei întreprinderii sus indicate, care dorea să creeze imagini, că aceste relații dintre Lazarenco I. și Melnic V. erau dintre o persoana fizică și juridică, ceea ce schimba calificarea infracțiunii din art. 190 alin.(1) în art. 190 alin.(2) Cod penal, și nu înlătură răspunderea penală a lui Melnic V.;

-consideră, că Melnic V. a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. d) Cod penal și art. 310 alin.(1) Cod penal, unde instanța de apel urma să numească o pedeapsa cu aplicarea normei penale sus indicate și luând în considerare fapul existenței circumstanțelor agravante, cu aplicarea pedepsei complementare, ceea ce instanța de apel nu a respectat și a apreciat probele contrar art. 27 și 101 Cod de procedură penală;

- instanța de apel la emiterea deciziei nu a indicat pe deplin motivele pe care se întemeiază soluția primită, unde faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, unde instanța de apel incorect a aplicat pedepse individualizate, fără stabilirea circumstanțelor agravante, ce sunt prezente în acțiunile lui Melnic V. în conformitate cu art. 77 alin.(1) lit. a), b) Cod penal, fiind în condițiile când Melnic V. de mai multe ori a fost condamnat pentru infracțiunile de aceeași natură, instanța de apel a aplicat pedeapsa lui Melnic V. în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, care prevede închisoare de până la 3 ani, o pedeapsa prea blândă, unde a numit termenul de închisoare numai 1 an, în condițiile în care Melnic V. vina nu a recunoscut, prejudiciul nu a stins și în realitate a falsificat înscrisuri, probe, care a prezentat organului de urmărire penală și instanței de judecată-unde Melnic V. a comis și uz de fals, fapt confirmat prin raportul de expertiza nr. 8474 din 14.09.2015, anexat la cauza penală, infracțiune prevăzută de art. 310 alin.(1) Cod penal și escrocherie, cu imitarea folosirii situației de serviciu, în calitate de Director pentru recurent, adică a comis o altă infracțiune, prevăzută de art. 190 alin.(2) lit. d) Cod penal- fapt ce nu a fost apreciat de către instanța de apel și verificările, concluziile în acest sens nu se răgăsesc în decizia Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019;

-instanța de apel nu a motivat din care considerente prevederile art. 84 alin. (2) Cod penal, nu sunt aplicabile pentru Melnic V., confirmând aplicarea pedepsei blânde și contrare art. 190 alin. (2) lit. d) Cod penal;

- instanța de apel calificând situația de fapt și de drept a acțiunilor infracționale ale condamnatului Melnic V., în mod greșit, a apreciat acțiunile lui Melnic V., care nu a comis infracțiune mai puțin gravă, prevăzută de art. 190 alin.(1) Cod penal, dar a comis o infracțiune gravă, deoarece (sunt și probe, înscrisuri, recipisa din 11.10.2011, contract-obligațiune din 11.10.2011 și alte probe false, de către Melnic V. întocmite și prezentate OUP și instanței, unde au fost ilegal autentificate cu ștampila întreprinderii nominalizate, numai de către Melnic V. din numele Directorului Î.I."Trans- Melnic", semnate de către acesta, în condițiile în care Melnic V., în

conformitate cu decizia din 10.03.2008 a Camerei Înregistrării de stat a Ministerului Dezvoltării Informaționale al RM din data de 10 martie 2008 de demult deja este schimbat din funcția lui de administrator al acestei firme, unde este introdus în calitate de director feciorul lui- Melnic Maxim, dar Melnic Vasile prin acțiuni de escrocherie a creat ilegal imaginea în fața recurentului Lazarenco Ion, că anume el este directorul firmei, și activează în interesele firmei — adică acțiuni de escrocherie săvârșite în anumite scopuri și care urmează a fi recalificate în baza cu art. 190 alin.(2) lit. d) Cod penal;

- instanța de apel, contrar art. 77 alin.(1) Cod penal, a constatat greșit că în acțiunile lui Melnic V. nu sunt circumstanțe agravante, fapt ce este contrar materialelor cauzei penale, or Melnic V. a săvârșit o infracțiune, unde el anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare și pentru alte fapte, ce au importanță pentru cauza penală;

-prin acțiunile lui criminale, Melnic V. a provocat lui Lazarenco Ion urmări grave;

- Melnic V. a comis această escrocherie cu folosirea încrederii acordate, adică instanța de apel greșit a concluzionat, că în cazul dat Melnic V. a comis o infracțiune mai puțin gravă, deoarece acesta a comis o infracțiune gravă, pentru care legea prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 12 ani, inclusiv și există circumstanțe agravante, neapreciate de către instanță.

În drept recurentul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală.

6.2 Avocatul Pelin V. în numele inculpatului, care solicită casarea sentinței și deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Melnic V. să fie achitat.

În motivarea recursului indică:

- în baza art. 275 pct. 8), art. 332, art. 345 alin. (4) pct. 3), art. 350 Cod de procedură penală, solicită încetarea procesului penal în legătură cu faptul, că există deja o hotărâre neanulată de neîncepere a urmăririi penale pe aceleași temeuri, cum și în aceleași circumstanțe, care condiționează excluderea urmăririi, deoarece cazul dat are caracter de relații juridico-civile asupra cărora există o hotărâre civilă definitivă, cum și încălcarea termenelor de atragere la răspundere penală;

- la data de 12.02.2013, Lazarenco Ion s-a adresat cu o cerere către Inspectoratul de Poliție Centru contra lui Melnic Vasile privind neachitarea lui a sumei de bani în mărime de 5 000 (cinci mii) euro pentru microbusul „Mercedes”, în legătură cu aceasta la 18.02.2013 s-a primit o hotărâre de neîncepere a urmăririi penale, care este în vigoare până în prezent;

- la data de 16.07.2013, Lazarenco Ion în mod repetat s-a adresat către Inspectoratul General de Poliție mun. Chișinău cu o cerere analogică contra lui Melnic Vasile, cu aceleași temeuri, în legătură cu ce la 23.07.2013 s-a intentat dosarul dat;

- intentarea dosarului penal pe același fapt, contra aceluiași învinuit (cu aceleași părți: martori, pătimaș, etc.) contravine legislației naționale și internaționale, la care Republica Moldova este parte și anume, contravine prevederilor art. 22 alin. (2) Cod de procedură penală, art. 7 alin. (2) CP RM și art. 4 al Protocolului nr. 7 CEDO;

- încălcările procedurale flagrante, care duc la anularea actului de învinuire sunt și acele că, lui Melnic Vasile nu i-au fost lămurite toate drepturile învinuitului;
- învinuirea a fost înaintată lui Melnic Vasile fără a-i fi lămurite drepturile, prin ce învinuirea este ilegală și urmează a fi exclusă (de fapt nu i s-au lămurit drepturile lui Melnic Vasile, ce este o încălcare flagrantă, care duce la anularea învinuirii);
- lui Melnic Vasile nu i s-a lămurit pct. 8 art. 66 Cod de procedură penală, în acel text (în redacția) în care prevede legea, iar pct. 18 , pct. 35 din alin. (2) art. 66 și alin. (21) art. 66 Cod de procedură penală, în general nu i-au fost explicate;
- încălcările grave, esențiale, comise la întocmirea și adoptarea ordonanței de punere sub acuzare (bănuț, învinuit) a lui Melnic Vasile, duc la încălcarea dreptului la apărare a lui Melnic V. și dreptului la un proces echitabil, motiv din care instanța urmează să adoptate o hotărâre de încetare a procesului penal în privința lui Melnic Vasile;
- atragerea lui Melnic V. în calitate de bănuț, ca etapă procedurală, cu încălcarea legislației, este ilegală și nu poate fi admisă, deoarece constituie o încălcare flagrantă a legislației și a drepturilor fundamentale prevăzute de CEDO;
- învinuirea este ilegală, deoarece a fost înaintată cu încălcarea legislației și anume, conform art. 63 Cod de procedură penală, dacă bănuțului în termen de 3 luni nu i se înaintează învinuirea, atunci el se scoate de sub învinuirea penală, iar dosarul penal se încetează;
- învinuirea trebuia să-i fie înaintată lui Melnic Vasile până la 19.04.2015 (în calitate de bănuț a fost recunoscut la 20.01.2015), însă învinuirea i-a fost înaintată la 20.04.2015, prin ce s-a încălcat art. 230 Cod de procedură penală și conform art. 251 Cod de procedură penală, duce la nulitatea acesteia;
- în timpul examinării cauzei penale la Curtea de Apel Chișinău de către Melnic Vasile a fost înaintată o cerere de recuz tuturor judecătorilor Curții de Apel Chișinău, care a fost adresată Curții Supreme de Justiție a RM, cu solicitarea strămutării cauzei în altă instanță de apel, dar judecătorii recuzați ai Curții de Apel Chișinău, au examinat nelegitim această cerere de recuz, neadresată lor, și nelegitim au respins-o;
- Melnic Vasile, care a fost învinuit prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 12 iunie 2017 în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, în timpul examinării cauzei penale la Curtea de Apel Chișinău (dos. nr. 02-la-19119-11092018), a înaintat cerere de recuz tuturor judecătorilor instanței de apel, invocând, că pe dosarul dat în calitate de pătimaș este Lazarenco Ion, care este apărat de „avocatul” Tatarciuc Victor. Judecătorul raportor este dna Silvia Vrabii, președinte - Ulianovschi Xenofon. Tot de către acest colegiu penal la Curtea de Apel Chișinău se examina mai mult de un an și jumătate (din 15 mai 2017) cauza penală de învinuire a avocatului Tatarciuc Victor (dos. nr. 02-la-10594-15052017), în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal, cu lipsirea dreptului de a ocupa funcția de avocat, în acest dosar Melnic Vasile este pătimaș, judecător este dna Silvia Vrabii, iar dl judecător Ulianovschi Xenofon este președinte și raportor pe cauza dată;

- pe cauza penală unde Melnic Vasile este învinuit, colegiul penal în componența sus-numită, l-a admis în calitate de „avocat” pe Tatarciuc Victor și intenționat cauza de învinuire a lui Melnic Vasile se examina prima, ca Tatarciuc să se răfuiască cu Melnic Vasile pentru că Melnic l-a acuzat pe Tatarciuc pe cauza de învinuire a ultimului;

- acestea duc la îndoieli în imparțialitatea și obiectivitatea examinării cauzei lui Melnic Vasile de către judecătorii sus-numiți. Mai mult decât atât, că examinarea încă nu s-a început la acel moment. Luând în considerație faptul, că dl judecător Ulianovschi Xenofon este vicepreședintele Curții de Apel Chișinău - președintele Colegiului penal, și toți judecătorii din colegiul penal sunt subalternii lui, Melnic Vasile pe bună dreptate avea o neîncredere în obiectivitatea examinării de către judecătorii Curții de Apel Chișinău a cauzei penale privind învinuirea lui;

- Melnic Vasile a declarat despre imposibilitatea participării avocatului Tatarciuc Victor, apărătorul lui Lazarenco Ion, deoarece Tatarciuc Victor inițial a fost avocatul lui Melnic Vasile la examinarea cauzelor civile și penale, deciziile cărora sunt anexate la dosar. Informația intimă, pe care i-a încredințat-o Melnic Vasile lui Tatarciuc Victor a fost utilizată contra lui Melnic Vasile, ce contravine principiilor avocaturii. Mai mult ca atât, că Tatarciuc Victor este nepotul lui Melnic și a folosit informația din viața privată a lui Melnic. Pe lângă asta, Tatarciuc Victor a fost lipsit prin Sentința penală de licența de avocat. Admisibilitatea participării tuturor participanților la proces (avocaților, procurorilor, experților, etc), verificarea împuternicirilor și competenței lor intră în obligațiunea instanței de judecată. In cazul dat, instanța de apel vădit a încălcat principiile de bază a procesului penal;

- în ce privește înapoierea cerinței privind achitarea inculpatului, conform legislației în vigoare, în cazul dat instanța de judecată în mod obligatoriu trebuie să verifice toate probele prezentate la dosarul dat (reinterogarea martorilor, examinarea admisibilității probelor, etc.). Astfel, la examinarea cauzei penale de învinuire a lui Melnic Vasile la Curtea de Apel Chișinău, inculpatul Melnic Vasile a insistat să fie interogat Lazarenco Ion, însă instanța de apel i-a refuzat neîntemeiat în acest demers;

- Melnic Vasile este vorbitor de limbă rusă, a absolvit școala rusă și foarte rău înțelege limba română, însă atât de organul de cercetare penală, cât și de organele procuraturii (respectiv a poliției), față de Melnic Vasile au fost întocmite un șir de documente procedurale, fără să-i fie acordat un translator, ce este o încălcare flagrantă a legislației ce duce la nulitatea acestor acte procedurale chiar și până la achitarea persoanei „nelegitim” atrase (condamnate) la răspunderea penală pentru încălcarea art. 6 § 1 CEDO.

6.3 Inculpat, la data de 12.08.2019, prin care solicită să fie achitat, să fie pronunțată o nouă hotărâre prin care dosarul să fie trimis la rejudecare, deoarece totul a fost fabricat, datorită fostului său avocat Tatarciuc .

În motivarea recursului indică:

- sentința a fost emisă datorită urmăririi din partea fostului său avocat Tatarciuc V., inculpatul ca director executiv nu a luat careva decizii financiare;

- la 11.10.2011, Lazarenco a semnat contractul, iar el a semnat recipisa, confirmată de ștampila întreprinderii directorului general Melnic Max și a transmis

avansul de 2000 euro, după care Lazarencu s-a ascuns pentru 8 luni, până când la 25 august 2012, directorul general Melnic M. s-a adresat la Procuratura Generală, cu cererea din 29.09.2012, procuratura emițând ordonanța;

- Procuratura a emis o hotărâre ilegală, totodată și în privința cererii de chemare în judecată în privința lui Melnic V. o dată ce pe această temă răspunde firma „Trans-Melnic”;

- a fost ignorată hotărârea din 31.03.2015;

- instanța de apel nu i-a oferit cuvântul, dar l-a recunoscut vinovat, cu toate că răspunderea trebuie să o poarte firma și nimeni altcineva;

- totul a fost fabricat împotriva sa, el a lucrat la firma „Trans-Melnic”, nu este vinovat, nu a luat banii, a dat bani.

6.4 Inculpat, la data de 27.01.2020, indicând:

- Lazarencu nici o dată nu i-a dat suma de 5500 euro, a semnat recipisa în numele companiei „Trans-Melnic”, unde este aplicată ștampila întreprinderii. A fost transmis lui Lazarencu avansul de 2000 euro, iar ultimul a semnat în contract că o să transporte microbusul până la 14.10.2011, îl va transmite prin actul de predare primire, va prezenta avansul pentru declarația vamală a costului microbusului, înregistrarea în Republica Moldova, iar plățile fiscale să fie transmise pe adresa firmei „Trans-Melnic”, după care va fi transferată suma de 5500 euro;

-Lazarencu este unul din cei mai mari pe furtul mașinilor din Europa;

-în Republica Moldova, la 11.10.2011 nu este nici microbus, nici mașina.

6.5 Inculpat, la data de 07.02.2020, solicitând trimiterea cauzei la rejudecare, cu pronunțarea unei noi hotărâri de anulare a deciziei din 05.03.2019, cu stabilirea tuturor aspectelor de furt a microbuselor și automobilelor, deoarece el este reprezentanzul firmei, conform procurii, iar pentru a nu –i întoarce suma de 2000 euro, au hotărât să-l pedepsească.

6.6 Inculpat, la data de 25.02.2020, solicitând casarea deciziei, cu trimiterea cauzei la rejudecare, deoarece dosarul a fost fabricat.

6.7 Inculpat, la data de 10.03.2020, solicitând casarea deciziei cu emiterea unei noi hotărâri, așa cum nu este vinovat, nu are nimic cu finanțele firmei „Trans-Melnic”, conform actelor prezentate, iar Tatarciuc a hotărât să se răzbune din cauza dosarului său penal.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală au depus referință privind opiniile asupra recursurilor declarate:

7.1 Procurorul, solicitând inadmisibilitatea acestora, deoarece instanța de apel a examinat cauza penală, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, indicând în procesul-verbal al ședinței de judecată probele cercetate. Totodată, instanța de apel, luând în considerație modificările ce au avut loc în dispoziția alin. (2) , unde a fost exclusă lit. c), întemeiat a ajuns la concluzia de recalificare a acțiunilor inculpatului în baza art. 190 alin. (1) Cod penal.

7.2 Avocatul Tatarciuc Victor în numele părții vătămate Lazarencu Ion, solicitând inadmisibilitatea recursurilor declarate, ca fiind peste termen și nici nu a cerut repunerea în termen, totodată temeiurile invocate de avocatul Pelin V. nu se încadrează în cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, astfel recursul nu

îndeplinește cerințele de conținut. Recursul este depus de o persoană neîmputernicită, deoarece avocatul Pelin V. a anexat un mandat de tip vechi, care nu oferă drepturi de semnare a recursului, astfel solicită restituirea acestui recurs

8. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează de a respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpat la data de 27.01.2020, 07.02.2020, 25.02.2020, 10.03.2020 și a admite recursurile ordinare declarate de către avocatul Tatarciuc Victor în numele părții vătămate Lazarenco Ion, de către inculpat, depus la data de 12.08.2019, și de către avocatul acestuia Pelin Valeriu, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Cu referire la recursul declarat de către inculpat la data de 27.01.2020, 07.02.2020, 25.02.2020, 10.03.2020.

Colegiul penal statuează că recursurile declarate de către inculpat la data de 27.01.2020, 07.02.2020, 25.02.2020, 10.03.2020, urmează a fi respinse, din motiv că acestea sânt depuse peste termen.

Reieșind din prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Așadar, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, care este contestată cu recursuri ordinare de către inculpat, a fost pronunțată integral la data de 02 aprilie 2019, iar copia acesteia tradusă în limba rusă a fost expediată inculpatului la data de 02.12.2019 (f.d. 160 v. III), însă inculpatul a declarat recursurile suplimentare, potrivit amprentei ștampilei de pe plicul poștal, la data de 27.01.2020, 07.02.2020, 25.02.2020, 10.03.2020, adică după expirarea termenului legal de declarare a recursului ordinar.

Totodată, Colegiul remarcă că, legea procesual-penală nu face careva mențiuni referitor la declararea suplimentară a recursului ordinar și nu stabilește alte termene pentru actele suplimentare, decât cele prevăzute la art. 422 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs relevă, că potrivit materialelor cauzei, instanța de apel a pronunțat integral decizia în prezența inculpatului, ulterior instanța de judecată i-a expediat și copia hotărârii adoptate, tradusă în limba rusă, pe care acesta o posedă, însă inculpatul a depus recursurile suplimentare la data de 27.01.2020, 07.02.2020, 25.02.2020, 10.03.2020.

Învederând cele menționate, Colegiul penal conchide că recursurile suplimentare declarate de către inculpat la data de 27.01.2020, 07.02.2020, 25.02.2020, 10.03.2020, sânt declarate peste termenul legal, prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Ținând cont de circumstanțele constatate, instanța de recurs concluzionează asupra respingerii ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate de către inculpat la data de 27.01.2020, 07.02.2020, 25.02.2020, 10.03.2020.

Cu referire la recursurile declarate de către avocatul Tatarciuc Victor în numele părții vătămate Lazarenco Ion, de către inculpat, depus la data de 12.08.2019, și de către avocatul acestuia Pelin Valeriu.

Pornind de la aceea că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, respectiv rațiunea și finalitatea exercitării acestei căi de atac, se rezumă la înlăturarea erorilor de drept admise de instanța ierarhic inferioară, la etapa precedentă de judecare a cauzei, regulă stipulată și în art. 434 Cod de procedură penală.

În concordanță cu dispoziția art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel, cuprind următoarele aspecte: *dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.* În ceea ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea se referă la: *dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.*

Potrivit alin. (1) art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Colegiul penal lărgit constată, că aceste prevederi legale, deși sânt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea cauzei în apel.

Soluția instanței de recurs adoptată pe marginea acestei cauze, în drept, se întemeiază pe dispoziția art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit căreia judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, în cazul în care esența erorii judiciare admise nu poate fi înlăturată de către instanța de recurs la această etapă a procedurii.

Revenind la textul recursurilor ordinare declarate de către avocatul Tatarciuc Victor în numele părții vătămate Lazarenco Ion, de către inculpat, depus la data de 12.08.2019, și de către avocatul acestuia Pelin Valeriu, se constată că, recurenții invocă teme de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) și 12) Cod de procedură penală, evidențiind și faptul că decizia instanței de apel nu este motivată, nu s-a dat răspuns la argumente.

Colegiul penal lărgit constată că la data de 12 iunie 2017, a fost pronunțat dispozitivul sentinței, prin care Melnic V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea pe termen de 3 ani, de dreptul de a ocupa funcții ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale sau surselor financiare. Cu aplicarea art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Melnic V. s-a adăugat parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința din 20.03.2014, a Judecătoriei Ialoveni, și pedeapsa definitivă, spre executare, s-a stabilit - 8 ani 6 luni închisoare, cu privarea pe termen de 3 ani de dreptul de a ocupa funcții ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale și surselor financiare.

Acțiunea civilă a părții vătămate Lazarenco Ion s-a admis în principiu, urmând ca asupra sumei concrete ce urmează a fi încasată în beneficiul lui să se expună instanța de drept comun în cadrul unui proces aparte conform ordinii generale stabilite pentru cauzele civile.

Tot la aceeași dată, 12 iulie 2017 (f.d. 142-143 v. II), prima instanță a emis încheiere de corectare a erorii evidente din dispozitivul sentinței și mențiunea greșită, prin care Melnic V. a fost declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea pedepsei de 8 ani închisoare, cu mențiunea corectă prin care Melnic V. este declarat vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea pedepsei de 6 ani închisoare. În rest, dispozitivul sentinței a fost menținut.

Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Pelin Valeriu în numele inculpatului.

Instanța de apel, prin decizia din data de 05 martie 2019, a admis din alte motive apelul declarat, fiind casată sentința, inclusiv din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Melnic V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare. În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Melnic V., a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Ialoveni din 20.03.2014, stabilind definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 7 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

Cu toate că instanța de apel a casat sentința, dispozitivul căreia a fost corectat prin încheierea din 12 iulie 2017, această instanță nu s-a expus și asupra acestui fapt.

Astfel, prin încheierea din 12 iulie 2017, în temeiul art. 249, 250 Cod de procedură penală, prima instanță a corectat calificând ca eroare materială evidentă faptul că, a calificat greșit acțiunile inculpatului în baza art. 190 alin. (4) în loc de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, totodată a modificat și termenul de pedeapsă aplicat, însă Colegiul penal lărgit consideră că, prima instanță a calificat greșit acest fapt ca eroare materială evidentă, ce poate fi corectată în conformitate cu prevederile art. 249 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 249 alin. (1) Cod de procedură penală, erorile materiale evidente din cuprinsul unui act procedural se corectează de însuși organul de urmărire penală, de judecătorul de instrucție sau de instanța de judecată care a întocmit actul, la cererea celui interesat ori din oficiu, iar în alin. (3) al aceluiași articol este stipulat că despre corectarea efectuată, organul de urmărire penală întocmește un proces-verbal, iar judecătorul de instrucție sau instanța de judecată – o încheiere, făcându-se mențiune și la sfârșitul actului corectat.

Instanța de recurs menționează, că erorile materiale sunt simple greșeli scriptice privind numele sau prenumele, unele date calendaristice la care se referă actul, unele indicații numerice și altele, cu excepția erorilor de conținut.

Deci, erorile de conținut nu se corectează conform dispozițiilor art. 249 Cod de procedură penală, dar prin intermediul căilor de atac.

Instanța de recurs reține că, instanța de apel prin decizia adoptată, cu toate că a casat sentința, însă nu s-a expus asupra faptului dacă prima instanță întemeiat a corectat eroarea, în baza art. 249 Cod de procedură penală.

În acestă ordine de idei, Colegiul atestă, că încadrarea juridică și cuantumul sau termenul pedepsei cu închisoare care a fost corectat prin încheierea primei instanțe din 12 iulie 2017, nu reprezintă eroare materială, în sensul prevederilor art. 249 Cod de procedură penală, dar se atribuie la eroare de conținut, care nu putea fi corectată prin încheiere de către prima instanță, dar prin intermediul căilor de atac. Mai mult ca atât, la soluționarea chestiunii de corectare a erorilor materiale de către prima instanță nu au fost respectate nici prevederile alin. (3) art. 249 Cod de procedură penală, adică nu s-a făcut mențiune la sfârșitul actului corectat, în sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 12 iunie 2017.

Totodată, verificând criticile expuse în recursurile declarate, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sânt întemeiate, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei nu a examinat-o sub toate aspectele și nu a dat răspuns la toate motivele esențiale invocate în ordine de apel.

Instanța de recurs a statuat asupra acestor concluzii în urma analizei hotărârii judecătorești contestate, în raport cu motivele invocate în prezenta speță, în instanța de apel, unde au fost puse pentru discuție, inclusiv câteva argumente principale, care au rămas fără răspuns și anume faptul că, *Melnic V. a declarat despre imposibilitatea participării avocatului Tatarciuc Victor, apărătorul lui Lazarenco Ion, deoarece Tatarciuc Victor inițial a fost avocatul lui Melnic Vasile la examinarea cauzelor civile și penale, totodată incompatibilitatea participării avocatului Tatarciuc V. este legată și de faptul că, pe cauza penală în privința lui Tatarciuc V. de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 Cod penal, Melnic V. este martorul denunțător; inculpatul Melnic V. a insistat să fie interogat Lazarenco Ion; atât de organul de cercetare penală, cât și de organele procuraturii (respectiv a poliției), față de Melnic Vasile au fost întocmite un șir de documente procedurale, fără să-i fie acordat un translator.*

Așa cum se observă din partea descriptivă a deciziei atacate, nici nu au fost indicate toate motivele expuse mai sus, ulterior fiind redat conținutul declarațiilor părții vătămate, martorilor, fiind menționate și probele scrise ce au fost verificate în instanța de apel, considerând în cele din urmă că vina inculpatului în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, este confirmată, însă instanța ierarhic inferioară nu s-a expus asupra tuturor motivelor esențiale menționate mai sus, fără o fi făcută o analiză sau o argumentare din care considerente alegațiile nominalizate sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, limitându-se cu expunerea selectivă doar asupra unora din ele, în final concluzionând că „În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul conchide cu certitudine că, *Melnic V. a săvârșit escrocheria...*”

După cum se învederează în Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) privind calitatea hotărârilor judecătorești, pentru a fi de calitate, hotărârea judecătorească trebuie percepută de justițiabil drept rezultatul unei aplicări pertinente a regulilor de drept, al unei proceduri echitabile și al unei aprecieri convingătoare a faptelor.

Hotărârea trebuie, în principiu, să fie motivată. Calitatea hotărârii depinde în principal de calitatea motivației. O motivație bună este o necesitate imperioasă care nu poate fi neglijată în favoarea celerității. Motivația permite nu numai o mai bună înțelegere și acceptare a hotărârii de către justițiabil ci este mai ales o garanție împotriva arbitrarului. De aceea, aceasta trebuie să fie coerentă, clară și lipsită de ambiguități și de contradicții, care trebuie să permită urmărirea unui raționament ce a condus judecătorul la soluția adoptată în final.

În subsidiar, în același Aviz se evidențiază că, motivația trebuie să răspundă pretențiilor părților, adică diferitelor capete de acuzare și mijloacelor de apărare. Această garanție este esențială, deoarece permite justițiabilului să se asigure că pretențiile sale au fost examinate și deci că judecătorul a ținut cont de ele.

La caz, instanța de apel nu a dat răspuns la toate cele invocate de inculpat în ședința de judecată a instanței de apel, prin aceasta nerezolvând fondul apelurilor declarate.

Caracterul succint al concluziei formulate de instanța de apel față de criticele părții apărării este calificat de Colegiul penal lărgit ca fiind o motivare insuficientă și irelevantă, contrară standardelor procedurale inserate la art. 6 paragraf. 1 din Convenția Europeană.

În cauza *Vetrenko c. Moldovei în hotărârea din 18 mai 2010*, instanța de contencios european, a statuat că unul din standardele art. 6 din Convenție declară că este în sarcina instanțelor naționale de a considera cele mai importante argumente ridicate de părți și de a aduce motive în sensul acceptării sau refuzului acestora. Chiar dacă sfera argumentelor asupra cărora instanțele urmează să aducă argumente proprii poate depinde de circumstanțele particulare ale cauzei, totuși o omisiune de a considera un argument serios sau examinarea într-o manieră vădit arbitrară este în sine incompatibilă cu noțiunea unui proces echitabil.

Deci, Colegiul penal lărgit notează, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărâre asupra motivelor decisive invocate de apelanți, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Așadar, în decizie instanța de apel urmează să analizeze argumentele importante invocate de apelanți și menționate mai sus, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate de apelanți. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cer prevederile art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Mai mult ca atât, instanța de recurs consideră esențial de elucidat și următorul aspect, prin prisma conținutului deciziei:

Astfel, instanța de apel, la pct. 39 a deciziei, constată că vina inculpatului este demonstrată prin probele materiale, menționând și hotărârea din 29.04.2014 a Judecătoriei Buiucani, adoptată la cererea lui Lazarenco I. privind încasarea din

contul lui Melnic V. a datoriei în sumă de 5500 euro (f.d. 98-102 v. I), astfel admitând în calitate de probă hotărârea menționată, care a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31.03.2015 (f.d. 12-14 v. II), totodată, la pct. 41 constată în contradicție cu decizia menționată, că „*instanței nu a fost prezentată nici o probă că ce ar demonstra că hotărârea judecătorească din 29.04.2014, a fost casată din careva motive legale,...*”.

De asemenea, în motivarea soluției adoptate instanța de apel, constatând fapta, indică: „*... prin înșelăciune și abuz de încredere a înșușit de la partea vătămată autovehiculul indicat, cauzând părții vătămate daună considerabilă, în sumă de 5500 euro*”,

Totodată, instanța de apel în pct. 41 a constatat că, prin „*hotărâre judecătorească se confirmă faptul că, Melnic V. a cumpărat de la Lazarenco I. autocamionul de model „Mercedes Sprinter”, la prețul de 7500 euro și la transmiterea autovehiculului a înaintat un avans în mărime de 2000 euro, iar diferența de 5500 euro urma să o achite în rate până la 11.02.2012.*”

Ulterior, la pct. 64 , instanța de apel indică faptul că: „*cerere avocatului părții vătămate, depusă în instanța de apel urmează să fie soluționată instantaneu, în ordinea civilă, or prin hotărârea din 29.04.2014 a Judecătoriei Buiucani, deja în beneficiul părții vătămate Lazarenco Ion a fost încasată suma de 5500 Euro, diferența din costul autovehiculului procurat de către inculpatul Melnic V., în circumstanțele expuse încasarea aceleiași sume de 5000 Euro din contul inculpatului Melnic V. în beneficiul părții vătămate Lazarenco Ion este inadmisibilă, deoarece persoana nu poate fi supusă în mod repetat unei răspunderi pecuniare pentru aceeași faptă.*”

Astfel, în urma celor expuse, de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul lărgit constată că acestea sunt divergente, adică pe de o parte, se reține că inculpatul a înșușit de la partea vătămată autovehiculul indicat, cauzând părții vătămate daună considerabilă, în sumă de 5500 euro, iar pe de altă parte se statuează de către aceiași instanță, că costul autocamionului este de 7500 euro, ulterior tot aceeași instanță stabilește faptul că, deja în beneficiul părții vătămate Lazarenco Ion a fost încasată suma de 5500 Euro, diferența din costul autovehiculului procurat de către inculpatul Melnic V. Astfel, Colegiul lărgit consideră concluziile instanței de apel, ca fiind confuze, totodată instanța de apel condamându-l pe Melnic V. pentru faptul neachitării diferenței din costul autovehiculului procurat, în baza recipisei, fără a verifica dacă în speță nu sunt relații civile.

Mai mult ca atât, potrivit deciziei, în partea descriptivă, la pct. 63, instanța de apel a indicat: „*În continuare, Colegiul va considera ca fiind neîntemeiată acțiunea civilă (cererea de chemare în judecată) înaintată de avocatul Victor Tatarciuc în interesele părții vătămate, din motivele expuse infra*” , însă în dispozitivul aceleiași decizii instanța de apel a casat sentința, inclusiv din oficiu, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunțat o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Melnic V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare. În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită lui Melnic V., a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 20.03.2014, stabilind

definitiv pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 7 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

Deci, reieșind din concluziile expuse mai sus, de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate și dispozitiv, Colegiul lărgit constată că acestea sunt contradictorii, adică pe de o parte, se reține că acțiunea civilă este neîntemeiată, iar pe de altă parte aceeași instanță, în dispozitiv menține sentința prin care acțiunea civilă a fost admisă în principiu, urmând ca asupra sumei concrete ce urmează a fi încasată în beneficiul lui să se expună instanța de drept comun în cadrul unui proces aparte, conform ordinii generale stabilite pentru cauzele civile. Astfel, Colegiul apreciază concluziile instanței de apel menționate supra, ca fiind confuze și care nu se conciliază reciproc constituind o eroare de procedură, fapt ce în viziunea Colegiului, semnalează prezența temeiului pentru recurs „motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii”, care este prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, la fel instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns alegațiilor de bază invocate în ședința de judecată a instanței de apel, care în opinia părților au importanță în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în apel, nominalizate și în prezenta decizie; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpatului, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, inclusiv în partea acțiunii civile, individualizării și stabilirii pedepsei, în caz de adoptare a unei soluții de condamnare, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către inculpat la data de 27.01.2020, 07.02.2020, 25.02.2020, 10.03.2020.

Se admit recursurile ordinare declarate de către avocatul Tatarciuc Victor în numele părții vătămate Lazarenco Ion, de către inculpat, depus la data de 12.08.2019, și de către avocatul acestuia Pelin Valeriu, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 martie 2019, în cauza penală privind-l pe **Melnic Vasile Xxxxx**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, în partea rejudecării cauzei, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 15 octombrie 2020.

Președinte	Timofti Vladimir
Judecător	Cobzac Elena
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Țurcan Anatolie
Judecător	Boico Victor